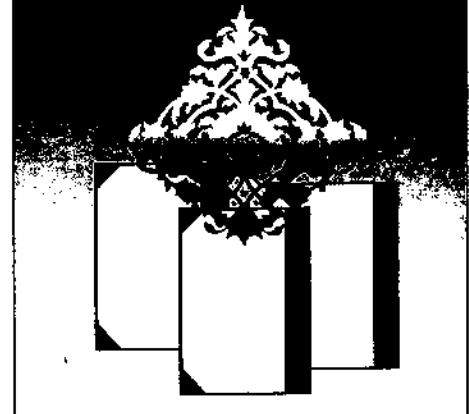

چکیده

پایان نامه‌های علوم قرآنی

دکتری، کارشناسی ارشد

دانشگاه، مرکز آموزش عالی

با یادی از مرحوم حمید دادفر

روزنامه تربیت ۱۳۲۵-۱۳۱۴ هـ

از ایام جوانی و نایختگی، تصویر و باورم بر این بود که کاری را که شروع کردہ‌ام، دیگری را توان آن نیست که به فرجام رساند و تصویر عبث و باطلی بود. شاید این باور بر آن بود که همیشه با تغییر فرد یا مدیری کارها به بوته فراموشی سپرده می‌شد و فرد جدید یا مسؤول جدید در نی کار و برنامه دیگری بود و از این روی این باور با من بود تا انکه به فکر احیاء روزنامه‌های قدیمی که به نوعی میراث مکتب پیشینیان بود افتادم.

طرح اولیه به منظور تهیه مجموعه شماره‌های منتشره از نشریات قدیم برای نخستین بار در ایران و چاپ و نشر آن جهت استفاده عموم پژوهشگران و محققان و دانشجویان تهیه و برای تأیید به ریاست وقت محترم کتابخانه ملی ایران ارائه کردم و با اندکی جرج و تعدیل که توأم با سماحت و پیگیری بود به تصویب رسید و پس از آن احیاء روزنامه‌ها در دستور کار انتشارات کتابخانه ملی قرار گرفت و از ۱۳۷۰ تا این تاریخ:

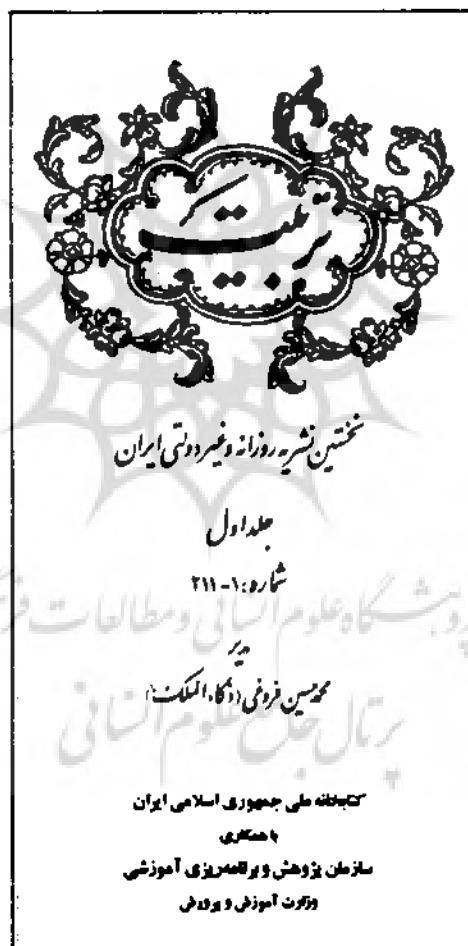
نخست روزنامه دولت علیه ایران در ۲ مجلد، روزنامه وقایع اتفاقیه در ۴ مجلد، روزنامه ایران در ۵ مجلد که از روزنامه وقایع اتفاقیه (۱۲۶۷ ق.) تا روزنامه ایران (۱۳۰۰ ق.) در ایران منتشر شده‌اند و روزنامه انجمن تبریز در ۲ مجلد که مربوط به ایام مشروطه بود و پس از آن روزنامه تربیت و روزنامه ایران سلطانی و نشریاتی چون شکوفه و دانش (نخستین نشریه‌ها در عالم زنان) پس در پی به زیر چاپ رفتند.

من هنوز بر باور اصلی خود بودم چه در آغاز ۲ نفر بودیم و آقای رحمانی رئیس و من مرئوس؛ و کلی کارهای چاپی مانده از سال‌های قبل در چاپخانه که من پایستی منتشر شوند و کار احیاء میراث مکتب هم بر آنها اضافه شده بود. با پیوستن همکاران دیگر از ناظر فنی چاپ، منشی، مسؤول فروش، راننده و خدمتگزار به این جمع دو نفره ناگهان به ۲۰ نفر رسیدم و در سال ۲۰ تا ۲۵ جلد کتاب (هر ۱۵ روز یک جلد) در قطع‌های مختلف و با حجم‌های متفاوت انتشار می‌یافت.

در چاپ یک کتاب دست‌اندرکاران زیادی نقش دارند که در نهایت نام مؤلف به عنوان پدیدآورنده اثر و نام ناشر بعنوان سرمایه‌گذار در کتاب قید می‌شود، صرف‌نظر از نام مؤسسه حروفچینی، لیتوگرافی و چاپخانه و اینکه چه کسانی در شکل‌گیری کتاب نقش اساسی دارند و از آنان گاه به اکراه در مقدمه یا پیشگفتار یاد می‌شود. حروفچینان، کارگران لیتوگرافی و چاپخانه و صحافی که نقش اصلی و اساسی را در مراحل مختلف چاپ بر عهده دارند و زحماتی دیگر بر دوش افراد دیگری که به هیچ وجه منظور نظر نیستند و به دور از باورها و

تربیت؛ نخستین نشریه روزانه و غیردولتی ایران. مدیر مخدوشین فروغی (ذکاء‌الصلک). تهران: کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران با همکاری سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۷۶. جلد اول، شمعه ۱-۲. ۲۱۱-۲۸۰۰۰ ریال.

در راهنمایی و بر پایی موفق سه دوره نمایشگاه بزرگ قرآن کریم در تهران، خادم قرآن کریم شناخته شد و لوح «تکریم خادمان قرآن کریم» را از دست ریاست محترم جمهوری دریافت کرد. ایشان از آن پس، فعالیت‌های خود را در زمینه قرآن کریم پی‌گرفت و در این جهت به منظور راهنمایی مرکزی در زمینه پژوهش‌های قرآنی اقدام به تهیه و تنظیم «چکیده پایان نامه‌های قرآنی دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی» و نیز تدارک «فهرست مقالات قرآنی در مطبوعات جمهوری اسلامی ایران» نمود که کتاب اول همزمان با «پنجمین نمایشگاه بزرگ قرآن کریم در تهران» به زیور چاپ آراسته گردید و در اختیار محققان و پژوهشگران و علاقه‌مندان علوم قرآنی قرار گرفت. آخرین سمت آن مرحوم معاونت سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت) و عضویت هیئت علمی آن

● جمشید کیان فر

سازمان بود و با وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز همکاری داشت. آن مرحوم به عنوان فردی خودساخته، در کلیه مسئولیت‌هایی که بر عهده گرفت همواره از پشتکار و روحیه خلاقیت خاصی برخوردار بود و همین ویژگی‌ها از جمله علل محبویت و پیشرفت ایشان به شمار می‌رفت. □

«تربیت» نخستین نشریه غیردولتی ایرانی است که مدیران و دست‌اندرکاران نشریه توانسته‌اند با افت و خیزهای فراوان از ۱۱ رجب ۱۳۱۴ ق. الی ۲۹ محرم ۱۳۲۵ ق. مجموعاً ۴۳۴ شماره از آن را منتشر کنند و زمینه‌ساز حیات اجتماعی دیگر نشریه‌های غیردولتی و حرفه‌ای شوند.

ویژه‌ای دارند. ت Sanchez های موجود این نشریه‌ها منابع ارزشمندی برای شناخت اوضاع اجتماعی، اقتصادی و سیاسی ایران معاصر است؛ اما گذشت ایام دسترسی به این مجموعه‌ها را مشکل کرده، زیرا که مجموعه‌ها از دست فرسود ایام بی‌نصیب نمانده‌اند و امروزه جستجو برای یافتن این قبیل منابع تحقیقی به طولانی شدن زمان پژوهش و گاه توقف آن منجر می‌شود، زیرا این قبیل استناد و مدارک در جرگه اشاعه اطلاعات کتابخانه‌های دولتی یافت نمی‌شود و هنوز در کشور کتابخانه‌ای نیست که مجموعه کاملی از نشریه‌های قدیمی را داشته باشد.

پس اقدام کتابخانه ملی در نشر احیاء میراث مکتوب ستونی و قابل تقدیر است زیرا از یک طرف برای نخستین بار مجموعه کاملی از نشریات قدیمی را تهیه می‌کند و از سوی دیگر با چاپ و نشر آن به راحتی در اختیار پژوهشگران و محققان و استادان و دانشجویان قرار می‌دهد.

«تربیت» نخستین نشریه غیردولتی ایرانی است که مدیران و دست‌اندرکاران نشریه توانسته‌اند با افت و خیزهای فراوان از ۱۱ رجب ۱۳۱۴ ق. الی ۲۹ محرم ۱۳۲۵ ق. مجموعاً ۴۳۴ شماره از آن را منتشر کنند و زمینه‌ساز حیات اجتماعی دیگر نشریه‌های غیردولتی و حرفه‌ای شوند.

روزنامه تربیت که نخستین شماره آن به تاریخ پنج شنبه یازدهم رجب ۱۳۱۴ ه. ق. به قطع $21 \times 21 \times 32/5$ در ۴ صفحه به مدیریت فوغر ذکاء‌الملک و خط میرزا ذین‌العابدین ملقب به ملک الخطاطین قزوینی و با چاپ سنتگی در تهران انتشار می‌یافت با شماره ۴۳۴ پنج شنبه بیست و نهم شهر محرم‌الحرام سنه ۱۳۲۵ ه. ق. برای همیشه تعطیل شد.

حیات اجتماعی نشریه تربیت با افت و خیزها و وقfe‌های کوتاه به شرح ذیل تقسیم می‌شود:

سال اول: مجموعاً ۵۰ شماره از تاریخ ۱۱ رجب ۱۳۱۴ ق. الی ۲۹ جمادی‌الآخری ۱۳۱۵ ق.

سال دوم: ۷۹ شماره از ش ۵۱ - ۱۲۹ به تاریخ ۷ رجب ۱۳۱۵ الی ۵ جمادی‌الاولی ۱۳۱۶ ق.

لازم به تذکر است که تربیت از شماره ۶۸ به تاریخ ۱۱ ذی‌قعده ۱۳۱۵ ق. روزانه منتشر شده و برخلاف نوشته اکثر پژوهشگران که روزنامه «خلاصة الحوادث» را نخستین روزنامه منتشره در ایران می‌دانند، روزنامه «تربیت» نخستین نشریه روزانه ایران است؛ زیرا که نخستین شماره «خلاصة الحوادث» به تاریخ دوشنیه ۱۴ جمادی‌الآخری ۱۳۱۶ ق. نشر یافته، در حالی که

زنده یاد حمید دادرف در ۱۳۲۸ در یکی از محلات جنوب تهران (خیابان مختاری) چشم به جهان فانی گشود، پس از طی مرافق کودکی و نوجوانی در ۲۴ سالگی یعنی سال ۱۳۶۲ ازدواج کرد و ثمره این ازدواج ۳ فرزند، دختر و یک پسر بود که در زمان فوت دادرف، دختر بزرگ کلاس سوم راهنمایی و تنها پسرش کلاس چهارم ابتدائی و فرزند سوم او یعنی دختر کوچکش تنها ۴ سال داشت و هنوز به درست طعم پدر داشتن را تجشیده بود و از اطفاک پی کران سایه پدر برخوردار نشده بود که سایه پدر را از دست داد.

یادش بخیر و روانش شاد باد.

تاکنون اثر قبیل توجهی که به پژوهش در مطبوعات ایران پردازد، منتشر نشده است. صرفنظر از اثر گرانقدر و پریار مرحوم صدرهاشی با عنوان «تاریخ جراید و مطبوعات» که در زمان خود به عنوان گام نخست اثر ارزشمندی است نیاز مبرم به تاریخ تحلیلی مطبوعات بیش از پیش احساس می‌شود. پژوهش در مطبوعات ایران مستلزم شناخت پیشینه این وسیله ارتباط جمعی است و یکی از راههای اساسی شناخت آن مراجعه به اسناد و مدارک مربوط به تاریخ ۱۶ ساله مطبوعات و بررسی نسخه‌های قدیمی و نایاب نشریه‌های کشور است.

امروزه کسی منکر اهمیت استناد و مدارک در مطالعات و تحقیقات به ویژه مطالعات تاریخی نیست و نشریه‌های قدیمی در میان استناد و مدارک اهمیت

تصورات ما نقش فعالی را دارند. از خیل این دست‌اندرکاران، کسانی چون آماده‌سازان متن برای چاپ، ناظر فنی چاپ - که کیفیت چاپ در واقع بر عهده اوت و فقط در موقع قصور پای ایشان در محکمه به میان کشیده می‌شود آنهم طبیعی است که برای جریمه نه برای تقدیر و تشکر - و بازهم کسانی دیگری همچون رانندگان شریف ادارات و مؤسسات که به همیع وجه جایی برای تشکر و قدردانی از آنان درین نیست و این مقدمه فقط برای ذکر این دسته از دست‌اندرکاران تهیه و توزیع کتاب رقم زده می‌شود. روانشاد حمید دادرف از جمله کسانی بود که مدت ۳ سال افتخار همکاری او را داشتم. فرد مقنی و با ایمان و در انجام امور محلوله ساعی و کوشای بود و جان عزیز خود را نیز در همین راه گذاشت. بارها و بارها در خدمتش به چاپخانه‌ها سر زده بود و باز چندین بار در معیتیش به شهرستان قم جهت پیگیری کارهای چاپی رفته بودم و گاه با دیگر همکاران، اخرين بار در تاریخ ۷۷/۲/۱۴ روز دوشنیه برای انتقال «جلد اول روزنامه تربیت» که از جمله کارهای احیاء میراث مکتوب در کتابخانه ملی بود به شهرستان قم رفت، سفری که دیگر بازگشته برای او نبود. شادروان حمید دادرف که خدایش بی‌امزاد در بازگشت از قم رانندگی می‌کرد و بر اثر نقص فنی ماشین، که منجر به واگون شدن وسیله نقیه و پرتاپ شدنیش از ماشین به بیرون، توانم با ضربه مغزی و نتیجه آن خوتیری مغزی بود، در بیمارستان «هفتم تیر» قبل از آنکه راهی اطاق عمل شود، «پا از دایره هستی بیرون نهاد» و مرگ چاپ روزنامه «تربیت» را خوینی کرد. پس از درگذشت حمید دادرف بود که انگاره‌ها و باورهای من باطل شد، باور اینکه سن تنها نیستم و اجر حقیقی از آن دادرها است در سوگ و ماتم او نشستیم، سوگ و ماتم که جز نوحه‌سواری کاری از دستمان بر نمی‌آمد و فقط این باور که یکی از یاران صمیمی و ساعی خود را در راه احیاء میراث مکتوب از دست داده بودیم، جانشین باورهای عبث و باطل من شد.

جا دارد که از همسفر دیگر روانشاد حمید دادرف نیز نام برده شود از آقای پروین بختیاری که سحرگاه روز دوشنیه چهاردهم اردیبهشت همسفر دادرف بود که خوشبختانه از آن حادثه جان سالم بدر بردا با وجودی که عزیزی را زد دست دادیم، جای بس خوشوقتی بود که اورا صحیح و سالم دیدیم و در آن سفر مرگبار او بود که دادرف را به بیمارستان منتقل کرد و از آنچه در توان داشت برای بستری شدن او کوتاهی نکرد، افسوس که ثمرة اقدامات او جر ناکامی چیزی نبود.

روزنامه تریت که نخستین شماره آن به تاریخ پنج شنبه یازدهم
رجب ۱۳۱۴ هق به قطع ۲۱/۵/۳۳ در ۴ صفحه به مدیریت فروغی
ذکاءالملک و خط میرزا زین العابدین ملقب به ملک الخطاطین
قزوینی و با چاپ سنگی در تهران انتشار می یافت با شماره ۴۳۴
پنج شنبه بیست و نهم شهر محرم الحرام سنه ۱۳۲۵ هق
برای همیشه تعطیل شد.

نیافت، اما نام فروغی به عنوان نخستین روزه‌مندگار غیردولتی در تاریخ مطبوعات کشور بر جای ماند.^۱ ضروری است توجه و عنایت داشت پژوهان و علاقه‌مندان در بهره‌برداری از مجموعه حاضر (تریبیت) به نکات ذیل چلب شود:

۱. حد فاصل شماره ۳۴۹ تربیت که به صفحه ۱۷۰۸ ختم و شماره ۳۵۰ (در سال هفتم) با صفحه شماره ۱۷۱۳ شروع می‌شود، ۴ صفحه اختلاف صفحه شماره وجود دارد.

۲. شماره ۳۸۴ که می‌باشد با صفحه شمار ۱۹۸۵ شروع شود، صفحه شمار ندارد و شماره ۳۸۵ (سال هشتم) با صفحه شمار ۱۹۸۵ شروع شده و از صفحات ۲ تا ۱۹۸۵ با ذکر صفحه شمار ۱۹۸۶ تا ۱۹۹۲ نمره ۳۸۴ آمده است.

۳. شماره ۳۸۶ (باز در سال هشتم) با صفحه شمار ۲۰۰۱ شروع شده که ظاهراً دست اندرکاران نشریه تربیت خواسته‌اند اصلاحی در اشتباہ پیش آمده به عمل آورند.

۴. حد فاصل شماره ۳۲۸ که به صفحه شمار ۲۲۴۴ ختم و شماره ۴۲۹ (سال نهم) که با صفحه شمار ۲۴۴۵ شروع می‌شود، ۱۰۰ صفحه اختلاف صفحه شمار به وجود آمده است.

۵ با توجه به اختلاف صفحه شمار در نسخه اصلی
که به صفحه ۲۴۹۲ تمام می شود، در تجدید چاپ اصلاح
و بتایراین صفحه پایانی در تجدید چاپ به صفحه
۲۳۸۸ بایان می باید.

مجموعه حاضر (جلد اول) شامل ۲۱۱ شماره در ۹۱۲ صفحه (۶۴ ص. مقدمه + ۸۴۸ ص. متن) از مجموعه ۳۳۴ شماره‌ای تربیت را بردارد که با مقدمه جامع و فاضلانه آقای سید فردیل قاسمی نکات مبهم و تاریک حیات مطبوعاتی روزنامه را روشن می‌سازد که اجرشان مأجور باد.

مجموعه حاضر از کیفیت چاپی خوبی نیز برخوردار است و برای نخستین بار کتابخانه ملی با همکاری آقای سید فرید قاسمی در مقام مقدمه نویس، شناختنامه «مشخصات کامل» تربیت را پس از مقدمه و به دنبال آن فهرست مندرجات نشریه را نیز اورده که راهگشای خوبی برای دستیابی به مطالب نشریه است. و اید آنکه مسؤولان و دست‌اندرکاران احیاء میراث مکتوب به وعده خود در پیشگفتار عمل کرده و دو مجلد دیگر را در سر موعود و عده داده شده منتشر سازند.

۱- بخش اعظم این نوشته از میان سطور مقدمه نشریه ترتیب به قلم رسا و شای اوایل سید فرید قاسمی تلحیص شده، امید آن است که در نقل و قول نهایت دقت و امانت بازیافت کرده باشم.

اعلان اداره تربیت

چون در این اوقات حال اداره تربیت به درستی معلوم بیست و معین آنکه در اوائل سنه اولیه قوی شیل ما روزنامه نخواهیم داشت از مدیران محترم جراید رخواست می کنیم آن روزنامه هایی را که به عنوان بیانده اداره تربیت ارسال می فرمایند نقد نشوند: زیرا که موضوع آن را تداریم و این فقراسایاب شرمندگی است، اگر روزنامه تربیت به خواست خدا باز دایر شد و از طبع خارج گشت و دیدند آن وقت در ارسال و عدم آن مختارند.

پس از آن نویسنده مطلب ادامه می‌دهد:

... خوب است ازیاب معرفت و غیرت و انسانیت و
حامیان ترقیات پسر اندگی در این معنی غور و تأمل
مموده و از وضع بدیختی وطن خود اشک خونین ریزنده،
چه شد این درخت کهن و تناور که آشیان مرغان خوش
لحان و سایه فکن بر سر غزالان بستان بود برگ خود
نبرو می‌ریزد و صفاتی این بستان را به کدورت می‌آمیزد
خوب است که دیگر ببلان بر این ترانه تیانگیزند و
غزالان از این دشت مخوف پیرهیزند. آخ، آخ امروز روزی
ست که باید بازار معارف را رونق و دمق فرازید و درهای
خوشبختی به روی ایرانیان گشايد، از چه روحی این باب
معرفت را خواهند بست و قلب ما را خواهند شکست.
علی، غم این گونه نوشتههاست، از آن ترسیت نش

نخستین شماره روزانه «تربیت از شماره ۸۴ به تاریخ ذکر شده، منتشر شده است یعنی قریب به ۸ ماه جلوتر از «خلاصه الحوادث» نشریه «تربیت» اقدام به نشر روزانه کرده است و خود فروغی در این باب می‌توانستد:

... پس از این روزنامه تربیت چون گل های نوروزی
هر صبح شکفته و هر روز مشام جان مشتاقان فضل و
کمال و طالبان آگاهی و معرفت را معطر می نماید و
خبرهای خوش به دور و نزدیک می دهد. (ش ۱۱، ۶۸) ذیقده ۱۳۱۵، ۱۰، ص ۱).

سال سوم: شماره از ش ۱۳۰ - ۱۷۹ به تاریخ ۲۶
شوال ۱۳۱۶ الی ۱۳ دی قعده ۱۳۱۷ ق.
از سال سوم، نشر روزنامه به روای قبلی خود یعنی
هفتگی برگشته و به صورت هفته‌ای یک شماره نشر آن
اول مهر - آغاز شد.

سال چهارم: ۴۶ شماره از ش ۱۸۰- ۲۲۳ به تاریخ ۵ ذیحجه ۱۳۱۷ الی ۱۷ شوال ۱۳۱۸ ق.

سال پنجم: ۴۹ شماره از ش ۲۲۴- ۲۷۲ به تاریخ ۲۱ ذیحجه ۱۳۱۸ الی ۲۷ ربیع ۱۳۲۰ ق.

لازم به ذکر است که ۸ شماره این سال (ش ۲۴۸) با صفحه آرایی متفاوت و بدون خط حاشیه (جدول ۲۵۵) دور صفحه نسبت به شماره‌های دیگر نشر یافته است. سال ششم: ۳۷ شماره از ش ۲۷۳-۳۰۹ به تاریخ ۲۶ ذیحجه ۱۲۲۰ الی ۲۹ ذیحجه ۱۲۲۱ ق. توضیح آنکه انتشار نشریه با ۵ ماه تأخیر و با تنییر حجم صفحات و افزایش از ۴ صفحه به ۸ صفحه با حجم مطالب بیشتر نسبت به شماره‌های قبل فعالیت سال

ششم را شروع می کند.
سال هفتم: ۴۴ شماره از ش ۳۱۰-۳۵۵ به تاریخ ۱۳
محرم ۱۲۲۲ الی ۹ محرم الحرام ۱۲۲۳ ق. با یک دهه
تعطیلی طبق سنت قدیمی برای عزاداری ایام محرم
نشست می یابد.

سال هشتم: ۴۹ شماره از ش ۳۵۶ - ۳۹۴ به تاریخ ۷
صفر ۱۲۲۲ الی ۹ ذیقعدة ۱۲۲۳ پس از یک وقفه کوتاه
در آغاز سال نشر یافته است.

ربیع الاول ۱۲۲۴ الی ۱۲۲۵ محرم ۲۹ ق. سال نهم نشریه سال پایان فعالیت آن نیز هست. درباره تعطیل نشریه تربیت، نشریه معارف {ش ۱۶ سال اول به تاریخ صفر ۱۲۲۵ ص ۷ و ۸} چنین می نویسد:

... چند روز قبل روزنامه تربیت نمره ۳۳۳ که نمره آخر از سال نهم آن است مطالعه نموده از صدر و ذیل و بیان حال و اعلانی که در اواخر روزنامه نموده بودند بمنادازه متأثر شدم، مخصوصاً اعلان ذیل خلیل دل مرا